

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119202663
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119202663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom 500 03 Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO: 24785199, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom 036 01 Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36715352, konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Michala Galla, proti žalovanej: Y. W., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX A., J. F. XXXX/XX, zastúpená splnomocnenou Advokátskou kanceláriou FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom 811 05 Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 51769654, konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Jána Falisa, o zaplatenie 2.062 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15Csp/64/2019-119 zo dňa 24.10.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15Csp/64/2019-119 zo dňa 24.10.2019 vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.600 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 14.8.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol výrokom III. a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 55,20 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku, ktorý si žalobca vyvodzoval voči žalovanej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612940705 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. so sídlom v Bratislave a žalovanou dňa 20.7.2015, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej bezúčelový úver vo výške 2.300 eur, ktorý sa žalovaná v zmluve zaviazala splácať v týždenných splátkach, v celkovom počte 100 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20-ty kalendárny deň po podpísaní zmluvy, t.j. 9.8.2015. Posledná splátka bola splatná 7. deň stého týždňa po podpise zmluvy, t.j. 24.6.2017. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 1.199,91 eur, ktoré zahŕňali zmluvný úrok, poplatok za garantovanú službu. Súčasne mala žalovaná uzatvoriť v uvedený deň aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá bola dobrovoľnou doplnkovou službou. Za túto službu sa zaviazala uhradiť poplatok vo výške 1.391,50 eur. Žalobca si však túto čiastku v konaní neuplatňoval. Žalobca všetky úhrady žalovanej

započítal v súlade so zákonom na celú istinu poskytnutého úveru vyplývajúceho zo zmluvy. V zmysle zmluvných podmienok konečná splatnosť nastala 24.6.2017 a žalovaná pôvodnému veriteľovi celkovo uhradila 238 eur.

1.2. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.8.2017, uzatvorenou medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Bratislava, ako postupcom a spoločnosťou Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o. Hradec Králové, ako postupníkom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na postupníka - žalobcu, o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca si voči žalovanej uplatnil pohľadávku vo výške 2.062 eur, ako rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, spolu so zákonným úrokom z omeškania od 14.8.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaná v procesnej obrane voči nároku žalobcu namietala premlčanie celého uplatneného nároku, mala za to, že v zmluve je zahrnutá aj garantovaná služba, ktorá už bola inými rozhodnutiami vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a vzhľadom k tomu považuje celú zmluvu o úvere za absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Namietala aj nesprávne vypočítanú výšku RPMN, podľa výpočtu internetovej kalkulačky výška úroku predstavuje 48,04 % a výška RPMN 146,78%. Z tohto dôvodu považovala výšku odplaty za neprímeranú, odporujúcu dobrým mravom podľa § 3 Občianskeho zákonníka, hraničiacu až s úžerou. Ďalej poukázala v procesnej obrane aj na odmenu za službu Komfort, ktorá bola posudzovaná kontrolným orgánom - Národnou bankou Slovenska, ktorý konštatoval jej neprijateľnosť a jej použitie za nekalú obchodnú praktiku. V danej veci išlo o absolútne neplatný právny úkon a podľa procesnej obrany žalovanej, ak bol na súde nárok žalobcu uplatnený dňa 20.12.2018 a k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo dňa 9.8.2015, je tak nárok žalobcu premlčaný tak v subjektívnej, ako aj v objektívnej premlčacej lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia.

1.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 52, § 517 ods. 1, v spojení s § 100 ods. 1 a § 101 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia posudzovanej zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“) a následne súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom žaloby bolo vrátenie vyplatených finančných prostriedkov po odpočítaní toho, čo zo strany žalovanej bolo žalobcovi plnené. Žalovaná nespochybňovala poskytnutie úveru vo výške 2.300 eur. Rovnako nebolo sporné, že dlžná suma mala byť vrátená v stých splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov a posledná splátka 7. deň stého týždňa po podpise zmluvy. Podľa prepočtov žalobcu bola konečná splatnosť úveru dňom 24.6.2017.

1.4. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou žalovanej a posudzoval absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp 256/2017 z 20.9.2018, kde mal Okresný súd Prešov vysloviť neprijateľnosť konkrétnych zmluvných podmienok. Konkrétne išlo o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v poplatku za garantovanú službu. Okresný súd v prvom rade konštatoval, že pokiaľ žalovaná vo svojich vyjadreniach namietala aj neplatnosť zmluvy v dôsledku uzatvorenia zmluvy o poskytnutí služby Komfort, touto námietkou sa súd nezaoberal vzhľadom k tomu, že samotná zmluva o poskytnutí služby Komfort bola uzavretá samostatne, nie ako súčasť zmluvy o úvere, bola to doplnková služba a z tejto zmluvy si žalobca nároky ani neuplatňoval.

1.5. Pokiaľ žalovaná argumentáciu o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere postavila na rozhodnutí Okresného súdu Prešov, súd prvej inštancie zdôraznil, že týmto súdom vyhlásené zmluvné podmienky za neprijateľné svojim znením nie sú totožné s obsahom zmluvy posudzovanej v predmetnom konaní. Navyše nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že tento poplatok za garantovanú službu je poplatkom za správu úveru a že je netransparentný. V danom prípade je poplatok za garantovanú službu v rámci zmluvy o zabezpečení splátok úveru potrebné považovať za zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu zmluvy a primeranosti ceny, teda v súlade s § 53 ods. 1 OZ ich nie je možné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. V prípade garantovaného poplatku, v dôsledku ktorého žalovaná namieta absolútnu neplatnosť celej úverovej zmluvy, sa nejedná o vedľajšie cenové dojednania, resp. skryté poplatky, pretože poplatok za garantovanú službu je vyjadrený v úverovej zmluve spolu so sumou úroku a spoločne je označený ako celkové náklady. Aj napriek tomu, že bol zmluvne dojednaný, nie je predmetom plnenia v rámci tohto sporu. Navyše súd prvej inštancie uviedol, že sa nedomnieva, že tieto dojednania ohľadom garantovanej služby alebo poplatku za garantovanú službu nie je možné oddeliť od zmluvy o poskytnutí úveru. Napokon, žalobou žalobca žiadal priznať len istinu, t.j. rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú reálne žalovaná vrátila. Dojednanie o

poplatku za garantovanú službu nie je podstatnou náležitosťou uzavretej zmluvy. Ide tu o individuálne dojednanie, kde súd prvej inštancie zastáva princíp obsahovej oddeliteľnosti od ostatnej časti zmluvy. V dôsledku toho nepovažoval súd úverovú zmluvu za absolútne neplatnú tak, ako sa žalovaná dovolávala absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu Prešov.

1.6. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal dôvodnosťou námietky premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesla žalovaná. Súd konštatoval, že z histórie platieb vyplýva, že prvá splátka bola splatná 3.8.2015, čomu zodpovedá aj reálne vyplatená čiastka s tým, že posledná splátka podľa vyjadrenia žalobcu bola 24.6.2017, podľa prepočtov súdu 26.6.2017. Žaloba na súde bola podaná 20.12.2018. S poukazom na ustanovenia § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka mal súd za to, že nárok vo výške 462 eur, čo predstavuje 13 splátok a časť 14-tej splátky, je premlčaný. Posledná splátka žalovanou bola zaplatená 7.9.2015 nie v celej výške. Výška splátok podľa zmluvy bola 35 eur. Podľa žaloby žalovaná zaplatila 238 eur, čo zodpovedá šiestim celým splátkam a zo siedmej splátky zaplatila len časť 28 eur. Podľa prepočtu to vychádza na 14.9.2015, kedy zostalo neuhradených 7 eur. Následne splátky boli podľa rozpisu 21.9. až 14.12.2015. Žaloba bola podaná na súde 20.12.2018, teda posledná splátka predchádzajúca dátumu, kedy bol nárok uplatňovaný pred súdom, bola 14.12.2015. Jedná sa o trinásť splátok, ktoré mali byť uhradené vo výške 35 eur a splátka zo 14.9.2015, kde zostalo neuhradených 7 eur, spolu ide o čiastku 462 eur, ktorý nárok súd vyhodnotil ako premlčaný. Pokiaľ si žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 2.062 eur, po odpočítaní premlčanej sumy 462 eur tak súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na vrátenie čiastky 1.600 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorý bol priznaný s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1 veta prvá a § 517 ods. 2 OZ, v spojení s § 3 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z.. Úrok z omeškania súd priznal v zmysle žaloby, hoci posledná splátka bola splatná 26.6.2017, avšak súd je žalobou viazaný a úrok z omeškania tak žalobcovi priznal odo dňa 14.8.2017, tak ako v žalobe požadoval, teda odo dňa dátumu postúpenia pohľadávky na žalobcu. Pokiaľ žalobca žiadal priznať vyššiu čiastku než mu súdom bola priznaná, v premlčanej časti bol nárok zamietnutý ako nedôvodný.

1.7. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a konštatoval, že v konaní bol čiastočne úspešný žalobca a čiastočne úspešná žalovaná. Úspech žalobcu bol 77,60 %, neúspech a teda úspech žalovanej 22,40 %. Pomer úspechu k neúspechu žalobcu tak predstavuje súdom priznaných 55,20 % náhrady trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. a v závislom výroku III. podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda „konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Žalovaná v odvolaní namietala záver súdu prvej inštancie, ktorý sa nezaoberal neplatnosťou zmluvy aj v dôsledku uzatvorenia zmluvy o poskytnutí služby Komfort, vzhľadom k tomu, že samotná zmluva o poskytnutí služby Komfort bola uzavretá samostatne, nie ako súčasť zmluvy o úvere, bola to doplnková služba a z tejto zmluvy si žalobca nároky ani neuplatňoval. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti podľa žalovanej nie je správne. Pôvodný veriteľ sa dopustil použitia nekalej obchodnej praktiky formou klamlivého konania podľa § 8 ods. 1 písm. d) Zákona o ochrane spotrebiteľov tak, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol nepravdivú informáciu vo vzťahu k cene produktu spočívajúcu v nezarátaní nákladov zo zmluvy o poskytnutí služby Komfort do celkových nákladov spotrebiteľského úveru na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a odplaty, v dôsledku čoho uvádzal RPMN spotrebiteľského úveru a odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov v nižšej výške, v porovnaní so skutočnou celkovou výškou spotrebiteľského úveru, čím došlo k prekročeniu najvyššej prípustnej odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ktorú je možné od spotrebiteľa podľa ustanovenia § 53 ods. 6 OZ v spojení s ustanovením § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. požadovať.

2.2. Pokiaľ súd prvej inštancie len stručne uviedol, že samotná zmluva o poskytnutí služby Komfort bola uzavretá samostatne, nie ako súčasť zmluvy o úvere, žalovaná k tomu uviedla, že to, že zmluva o poskytovaní služby Komfort bola uzatvorená na samostatnom liste, neznamená, že bola dojednaná dobrovoľne a bola so žalovanou aj individuálne dojednaná. Žalovaná opakovane poukazuje

na závery kontrolného orgánu NBS z rozhodnutia č. NBS1-000-023-846, kde bolo konštatované, že pôvodný veriteľ, ako poskytovateľ finančných služieb, v najmenej v 2082 uzavretých zmluvách o spotrebiteľskom úvere prekročil najvyššiu prípustnú výšku odplaty, nakoľko nezarátal do výpočtu odplaty náklady na službu Komfort a v najmenej v 2370 uzavretých zmluvách o spotrebiteľskom úvere použil nekalú obchodnú praktiku - službu Komfort. Z uvedeného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že služba Komfort musela byť podpísaná spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a jej jednoznačným zámerom bolo obísť ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v časti odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a to za použitia nekalej obchodnej praktiky pôvodného veriteľa. Žalobca súdu nepreukázal hodnoverným spôsobom, že sa jednalo o dobrovoľnú doplnkovú službu, ktorá bola individuálne dojednaná.

2.3. Žalovaná uviedla, že žalobcovi by v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere a zmluvy o poskytovaní služby Komfort ako celku, vzniklo právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Ak by súd prvej inštancie určil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za absolútne neplatný právny úkon, nárok žalobcu by bol premlčaný tak v subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej dobe. Žalovaná naďalej má za to, že výška odplaty je neprimeraná, odporujúca dobrým mravom podľa § 3 OZ, až hraničiaca s úžerou. Pôvodný veriteľ nekalou obchodnou praktikou a za použitia neprijateľných zmluvných podmienok (Zmluva o poskytnutí služby Komfort a poplatok za garantovanú službu) neúmerne navýšil odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o poskytovaní služby Komfort ako celok považovať za absolútne neplatné právne úkony v súlade s ustanovením § 39 OZ. Podľa názoru žalovanej dohoda o odplate za poskytnutie úveru nie je možné odčleniť od samotnej úverovej zmluvy, na základe čoho je potrebné potom dospieť k záveru, že ak dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom, v zmysle ustanovenia § 41 poslednej vety OZ sa tento dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon, v danom prípade zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o výške odplaty za poskytnutie predmetného úveru tak zakladá aj neplatnosť samotnej úverovej zmluvy.

2.4. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou žalovanej o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ustanovenie § 53d OZ, pričom na argumentáciu súdu prvej inštancie žalovaná v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.9.2018 je právoplatný a vykonateľný a súd prvej inštancie sa preto nemal dôvod zaoberať skutočnosťou, že nie je mu zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že poplatok za garantovanú službu je poplatkom za správu úveru a že je netransparentný. Žalovaná opakovane zdôrazňuje, že uvedeným rozsudkom vo výrokovej časti bola vyhlásená neprijateľná zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere - poplatok za garantovanú službu, pričom žalovaná trvá na svojom názore, že sa jedná o totožnú zmluvnú podmienku, resp. obdobnú, len pôvodný veriteľ mierne zmenil znenie formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Neprijateľnosť a absolútna neurčitosť uvedeného poplatku za garantovanú službu však je identická. Jednoznačne teda k uzavretiu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo za použitia nekalej obchodnej praktiky, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (poplatok za garantovanú službu), ktorá bola vyhlásená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda súd prvej inštancie mal postupovať v súlade s ustanovením § 53d OZ a považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere za absolútne neplatný právny úkon a podľa toho aj posúdiť začiatok plynutia premlčacej doby. Z horeuvedených dôvodov odvolateľka navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamieťa a žalovanej prizná plnú náhradu trov konania, eventuálne zruší rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že je toho názoru, že súdom prvej inštancie priznaný nárok je v súlade s právnymi predpismi. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku, pričom je toho názoru, že okresný súd správne aplikoval premlčanie v prejednávanej spore a rovnako sa tak vysporiadal so všetkými spornými skutkovými, ako aj právnymi tvrdeniami. Vo vzťahu k otázke platnosti právneho úkonu žalobca v plnom rozsahu odkazuje na svoje písomné vyjadrenia produkované v priebehu konania, kde uviedol všetky podstatné skutočnosti pre posúdenie platnosti právneho úkonu. Dohodu o úrokoch je možné odčleniť od samotného záväzku titulom istiny. Uvedená skutočnosť vyplýva zo samotnej podstaty úveru, kde dlžník jednak súhlasí so splatením istiny poskytnutého úveru a zároveň súhlasí so splatením príslušenstva úveru, pričom obe „časti“ úveru sú zreteľne odlišné. Podľa názoru žalobcu nie je na mieste skúmať platnosť úkonov, ktoré neboli konaním žalovaného akokoľvek dotknuté, a to

predovšetkým pre skutočnosť, že všetky úhrady žalovaného sa započítavali len na istinu. Právny úkon musí byť podrobený súdnej kontrole len v tom prípade, pokiaľ by v jeho prospech bol započítavaný akýkoľvek nárok, ktorý by tak oslaboval žalovaného ako spotrebiteľa. V prejednávanej spore však došlo medzi stranami k vzájomnému plneniu len vo vzťahu k samotnému spotrebiteľskému úveru a nie k akejkoľvek inej časti právneho vzťahu. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „odvolací súd“, alebo „krajský súd“), ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná, ako odvolateľka, neuviedla v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť, resp. neboli prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolaním len spochybnila vyvodený právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a na základe súdom prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne a náležite zisteného skutkového stavu a namietala dôvody a právne posúdenie veci, pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, akými úvahami sa spravoval a na podklade ktorých skutočností zaujal právny názor vyslovený vo výroku rozsudku. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne zisteného skutkového stavu a nebolo preto potrebné zo strany odvolacieho súdu dopĺňať dokazovanie o nové, doposiaľ nepredložené a nevykonané dôkazy, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383 CSP).

6. Odvolací súd konštatuje (viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi a rozsahom odvolania), že odvolacím rámcom, a teda predmetom odvolacieho konania, sú námietky odvolateľky v tom smere, že súd prvej inštancie nevyslovil absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku uzatvorenia zmluvy o poskytnutí služby Komfort, touto námietkou sa súd nezaoberal a nevzhladol dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 53d Občianskeho zákonníka pre absolútnu neplatnosť posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.9.2018 a tým aj premlčanie neposudzoval tak, ako žalovaná namietala, teda v rámci premlčacích lehôt upravených pre vydanie nároku z bezdôvodného obohatenia.

7. Podľa ustanovenia § 53d OZ v znení platnom a účinnom ku dňu 20.07.2015, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzatvorenie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praxe alebo úžery, je neplatná.

8. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa ustanovenia § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Predmetom sporu tak, ako ho žalobca, ako dominus litis, určil skutkovými a právnymi tvrdeniami obsiahnutými v žalobnom návrhu a formulovaným v žalobnom petite, bol nárok vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 61294070, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. so sídlom v Bratislave a žalovanou dňa 20.7.2015, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej bezúčelový úver vo výške 2.300 eur, ktorý sa žalovaná v zmluve zaviazala splácať v týždenných splátkach, v celkovej počte 100 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20-ty kalendárny deň po podpísaní zmluvy, t.j. 9.8.2015. Posledná splátka bola splatná 7. deň stého týždňa po podpise zmluvy,

t.j. 24.6.2017. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 1.199,91 eur, ktoré zahŕňali zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne žalovaná ten istý deň, teda dňa 20.07.2015, uzatvorila osobitne aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, pričom za túto službu sa zaviazala uhradiť poplatok vo výške 1.391,50 eur. Zásadné z hľadiska merita veci však je, že žalobca si v konaní neuplatnil poplatok z tejto osobitne uzatvorenej zmluvy, ani úroky z poskytnutej istiny úveru, ani žiadne iné poplatky, ktoré boli v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou istiny úveru a súčtom vykonaných splátok, teda 2300 eur - 238 eur, teda len suma zvyšku nezaplatenej istiny 2062 eur.

11. Pokiaľ žalovaná v rámci procesnej obrany v spore namietala absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.09.2018, kde súd, posudzujúc obdobný právny nárok pôvodného veriteľa, vo výrokovej časti rozsudku určil poplatok za garantovanú službu obsiahnutú v posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere za neprijateľnú zmluvnú podmienku., je nevyhnutné vychádzať z presného znenia výroku tohto rozsudku na to, aby bolo možné eventuálne aplikovať zákonné ustanovenie § 53d OZ, ktorého sa žalovaná dovoľáva. Z výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.09.2018 odvolací súd cituje:

"Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2013 bod 4., v ktorej je uvedený poplatok za garantovanú službu v znení:

„Za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť nasledovné:
- služby prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia

na omeškania s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy,

- podporu prostredníctvom zákazníckej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk <<http://www.provident.sk>> v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy,

- službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,

- služby poskytnutia karty splátok Zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy,

- na základe písomnej žiadosti Zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10, j e n e p r i j a t e ľ n á a z tohto dôvodu n e p l a t n á.“

12. Odvolací súd, oboznámením sa s obsahom predloženého spisu súdu prvej inštancie, z listinného dôkazu obsiahnutého na č.l. 89 spisu konštatuje, že obsahom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612940705 uzavretej dňa 20. 7.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, z ktorej nároku sa žalobca v predmetnom konaní domáha, je bod 4 obsiahnutý v nasledujúcom znení:

„Za poplatok za garantovanú službu má Zákazník počas trvania tejto zmluvy nasledovné výhody:

a) telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy,

b) možnosť požiadať o podporu a poskytnutie informácií prostredníctvom zákazníckej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier a na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto zmluvy,

c) možnosť získať duplikáty dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,

d) možnosť získať evidenciu platieb, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy,

e) záväzok Providentu zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, ak dôjde k smrti Zákazníka.“

13. Z citovaného presného znenia bodu 4 posudzovanej zmluvy v konkrétnom prípade a porovnania znenia zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výroku rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.09.2018, je tak zrejmé, že odvolacia argumentácia žalovanej, že sa jedná o totožné zmluvné dojednania v prípade zmluvného dojednania obsiahnutého v bode 4 posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere so zmluvným dojednaním, ktoré bolo predmetným súdnym rozhodnutím už skôr vo výrokovej časti vyhlásené za absolútne neplatné

ako neprijateľná zmluvná podmienka, tak nezodpovedá skutočnosti. Nedá sa prijať ani záver, že by išlo hoci nie o totožné znenie, ale aspoň obdobné, len inak modifikované dodávateľom a to predovšetkým s poukazom na posledný bod upravený pod písmenom e) v posudzovanej zmluve, v porovnaní so znením zmluvnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola predmetom konania Okresného súdu Prešov. Avšak ani v ďalších bodoch nemožno konštatovať, že ide o totožné znenie tak, ako bolo uvedené vo výroku skoršieho súdneho rozhodnutia. Okrem uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že z dikcie ustanovenia § 53d Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že podmienkou vyhlásenia absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy je nevyhnutne skutočnosť, že táto obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení (teda presnom a totožnom znení), ako je (už bolo skôr) uvedené vo výroku rozhodnutia súdu za súčasného splnenia ďalších kumulatívnych podmienok predpokladaných hypotézou tohto zákonného ustanovenia a to, že jej uzatvorenie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery (ktoré skutočnosti by sa museli následne preukázať). Pokiaľ teda nejde o totožné znenie konkrétnej a obsahovo zhodnej zmluvnej podmienky tak, ako bolo presne uvedené vo výroku už právoplatného rozhodnutia súdu, nie je splnená ani len prvá podmienka predpokladaná hypotézou predmetného zákonného ustanovenia na to, aby súd v ďalšej následnej veci prijal záver o absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na toto zákonné ustanovenie. Odvolací súd sa tak stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z uvedeného zákonného ustanovenia a z dôvodu obsiahnutia dojednaní poplatku za garantovanú službu v predmetnej posudzovanej spotrebiteľskej zmluve nemožno túto zmluvu považovať za absolútne neplatný právny úkon a následne potom aj premĺčanie posudzovať podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Okrem uvedeného odvolací súd opakovane zdôrazňuje (zhodne so súdom prvej inštancie), že predmetom konkrétneho žalobného nároku tak, ako bol formulovaný žalobcom v žalobnom petíte a v žalobe, je výlučne a len nárok na vydanie sumy zodpovedajúcej poskytnutej istine úveru (bez úrokov a poplatkov) po odpočítaní plnenia žalovanej, ako dlžníčky, pôvodnému veriteľovi a žalobca si v predmetnom spore neuplatňuje okrem zvyšnej doposiaľ neuhradenej časti istiny žiadne ďalšie nároky, teda žiadne príslušenstvo svojej pohľadávky, ani poplatky. Súd prvej inštancie tak ani nemal procesný priestor a dôvod nad rámec žalobného petitu a nad rámec uplatneného nároku žalobcu posudzovať platnosť osobitne uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, z ktorej poplatok nie je predmetom daného sporu, rovnako ako nie je predmetom daného sporu ani príslušenstvo istiny, teda úroky a poplatky spojené s poskytnutým spotrebiteľským úverom.

14. Pokiaľ teda nebol zákonný dôvod na to, aby súd prvej inštancie konštatoval absolútna neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následne potom aj posudzoval premĺčanie vznesené žalovanou s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ premĺčanie uplatneného nároku právne posúdil podľa ustanovenia § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka v rámci všeobecnej trojročnej premĺčacej doby a následne potom aj vyhodnotil časť nároku žalobcu ako premĺčaný v tejto všeobecnej premĺčacej dobe a v tejto časti žalobu zamietol.

15. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritorne rozhodol, boli vecne správne a ani jeden z odvolacích argumentov žalovanej právne a skutkovo neobstojí. Odvolací súd preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností, rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórnych výrokov je potom vecne správny aj závislý výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pokiaľ okresný súd výrokom III. po konštatovaní miery procesného úspechu žalobcu 77,60 a teda úspechu žalovanej 22,40 %, následne vyhodnotil pomer úspechu k neúspechu žalobcu a priznal mu 55,20 % náhrady trov konania voči procesne menej úspešnej žalovanej.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaná, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške, v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).